

Čís. 92.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 22. února 1919,**

jinž prozatímně upravuje se zdravotní správa
lázeňských míst na Slovensku.

Opíraje se o ustanovení § 14 zákona o mimo-
řádných ustanoveních na Slovensku ze dne 10.
prosince 1918, č. 64 Sb. z. a n., nařizují:

§ 1.

V jednotlivých místech lázeňských na území
bývalého království Uherského, spravovaného
vládou československou, může - býti zařízen
zvláštní státní lázeňský dozor.

K účelu tomu zřídí se v místech těch lázeňský
komisariát.

§ 2.

Lázeňským komisařem ustanoví se lékař,
kterému náležeti bude veškerá zdravotní správa
a dozor v lázeňském místě. Lázeňský komisař
může dle potřeby míti k ruce přiměřený počet asi-
stentů, pokud se týče správních úředníků, které
dle jeho návrhu ustanoví vláda.

§ 3.

Lázeňský komisař vykonává dohled ku všem
zařízením lázeňským a stará se o odstranění všech
zjištěných nedostatků. Pokynu jeho musí se sou-
kromí držitelé lázní podrobiti.

§ 4.

Lázeňský komisař má správu fondu lázeň-
ského.

§ 5.

Do lázeňského fondu plynou:

1. lázeňské taxy,
2. hudebné,
3. poplatky obchodní (podomních obchod-
níků) a
4. jiné přiměřené lázeňské poplatky.

§ 6.

Veškeré lázeňské poplatky schvaluje po ná-
vrhu lázeňského komisaře vláda plnomocného mi-
nistra pro Slovensko.

§ 7.

K lázeňskému fondu přispívá držitel lázní pří-
spěvkem, zvlášť po návrhu lázeňského komisaře
vládou vyměřeným.

§ 8.

Z lázeňského fondu hrají se výlohy se zříze-
ním komisariátu spojené (platy komisařů a asi-
stentů), výlohy spojené s potřebnými zdravot-
ními opatřeními, pokud dle povahy věci náklad ne-
nese držitel lázní. Z fondu toho platí se i výlohy
vzcházející vydáváním listiny cizinců.

§ 9.

Lázeňský komisař pečuje o to, aby nemajetní
mohli lázní a léčebných pramenů dle možnosti
bezplatně užívatí.

§ 10.

Komisař lázeňský vede v patrnosti lékaře
soukromou praxi v lázeňském místě vykonávající,
při čemž dbá toho, aby zachovávány byly před-
pisy o připouštění cizinců k praxi na území Česko-
slovenské republiky.

§ 11.

Lázeňský komisař podává periodické zprávy
čtrnáctidenní.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlá-
šení.

Ministr Československé republiky s plnou mocí
pro Slovensko:

Dr. Vavro Šrobár v. r.

Čís. 93.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 19. února 1919**

o lněném semínku.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917,
z. ř. č. 307, nařizuje se:

§ 1.

Ministerské nařízení ze dne 11. prosince 1917,
z. ř. č. 476, se zrušuje a nahraňuje těmito ustano-
veními:

§ 2.

Veškeré zásoby lněného semene, jež jsou
v oblasti Československé republiky pohotově a
jež k nim přibudou, jsou zabaveny. Zabavení má
účinek, že zabavené lněné semeno nesmí býti ani
spotřebováno nebo zpracováno a zkrmeno, ani
dobrovolně nebo nuceně zcizeno, ani zakoupeno,
pokud nejsou v tomto nařízení nebo zvláštními
pokyny ministra zemědělství ve shodě s ministrem
průmyslu, obchodu a živností učiněna jiná opa-
tření.

Smlouvy o koupi a dodávce lněného semene,
jež nejsou ještě splněny dříve, než toto nařízení
počne působiti, nemají účinku, pokud se přiči před-
pisům tohoto nařízení.

Nárok na splnění nebo náhradu škody pro ne-
splnění těchto smluv nelze uplatňovati.

Nároky pro nesplnění, jež vznikly před počát-
kem působnosti tohoto nařízení, zůstávají nedo-
tčeny; kupec však nemůže žádati splnění, nýbrž
pouze náhradu škody.